

AKO NA TOM SOM?

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

Zj 3,14–22; Zj 4,9–11; 1Moj 2,7; 1Moj 3,8–10; Jer 31,3,4; Ján 15,1–11; Rim 8,9–11

ÚVODNÝ TEXT

Ako si mňa zamiloval Otec, tak som si zamiloval aj ja vás. Zostaňte v mojej láske! (Ján 15,9)

Ako by si opísal svoj súčasný vzťah s Bohom? Je živý a silný? Venuješ čas tomuto vzťahu, skúmaš Božie inšpirované Slovo a rozprávaš sa s Ním ako s Priateľom? Ak áno, koľko času tomu venuješ?

A ako je to s tvojou túžbou hovoriť druhým o Bohu? Chceš sa s ostatnými podeliť o svoju skúsenosť s Bohom, pretože je to ten najúžasnejší vzťah v tvojom živote? Alebo tvoj vzťah s Bohom postupom času slabne a zovšednieva? Áno, Boh je kdesi v tvojom živote, občas Ho oslovíš, ale, úprimne povedané, už to nie je také ako kedysi. Možno si sa už dostal do stavu, ktorý Biblia opisuje ako „vlažný“ (Zj 3,16).

Napadlo ti niekedy, ako sa na nás pozerajú anjeli? Možno uvažujú nad tým, prečo náš život nie je naplnený uctievaním nášho Spasiteľa a Vykupiteľa, prečo naše srdcia nie sú hladné a duše dychtivé po tom, aby sme sa každý deň priblížili k Bohu. Pretože vzťah s Bohom skutočne mení všetko – tu aj vo večnosti. Tento týždeň sa zamyslíme nad súčasným stavom nášho vzťahu s Bohom a nad tým, čo nám v tejto súvislosti radí Biblia. Kým totiž úprimne nezhodnotíme stav, v ktorom sa nachádzame, nemôžeme sa posunúť z miesta, kde sme, na lepšie miesto. Ak však budeme ochotní prijať realitu našej situácie, budeme pripravení počuť riešenie, ktoré nám ponúka Ježiš.

OSNOVA LEKCIE

V prvej lekcii sa spoločne zamyslíme nad súčasným stavom nášho vzťahu s Bohom a nad tým, ako ho vidí On sám. Budeme skúmať biblickú výzvu na prebudenie z duchovnej vlažnosti a na ochotné prijatie pomoci, ktorú ponúka Ježiš.

- Zj 3,14–19: Uvedomenie si duchovnej „vlažnosti“ a sebestačnosti (nedeľa)
- Zj 3,19–21: Výzva na pokánie a zaslúbenie blízkeho spoločenstva s Bohom (pondelok)
- Zj 3,21,22; Jer 31,3,4: Božia večná láska a Jeho túžba pritiahnúť nás k sebe (utorok)
- Ján 15,1–11: Vinič a ratolesti – obraz blízkeho vzťahu s Kristom (streda)
- Luk 11,13: Svätý Duch ako nevyhnutná „miazga“ pre náš duchovný rast (štvrtok)

NAŠA SITUÁCIA

¹⁴Anjelovi cirkvi v Laodicei napíš: **Toto hovorí Amen, verný a pravdivý svedok, počiatok Božieho stvorenia:** ¹⁵Poznám tvoje skutky, že nie si ani studený, ani horúci. Kiežby si bol studený alebo horúci! ¹⁶Takto, že si vlažný, ani horúci, ani studený, vyplujem ťa zo svojich úst. ¹⁷Veď hovoríš: Som bohatý, zbohatol som, nič nepotrebujem, a nevieš, že si biedny, úbohý, chudobný, slepý a nahý. ¹⁸Radím ti, aby si si odo mňa kúpil zlato prepálené ohňom, a tak zbohatol, i biele rúcho, a tak sa zaodel a nebolo vidieť hanbu tvojej nahoty; a masť na pomazanie očí, aby si videl. ¹⁹Ja všetkých, ktorých milujem, karhám a prísne vychovávam. **Buď teda horlivý a kajaj sa!** (Zj 3,14–19)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Premýšľal si niekedy nad tým, čo by Ježiš povedal, keby mal opísať tvoj súčasný vzťah s Ním? Možno by povedal, že je silný, alebo že bol silnejší v minulosti. A napadlo ti niekedy, čo by asi Ježiš povedal, keby mal opísať svoj ľud v týchto posledných dňoch? V Zj 3,14–22 to Ježiš skutočne robí.

Začína vyhlásením, že On je „verný a pravdivý svedok, počiatok Božieho stvorenia“ (Zj 3,14). Verný a pravdivý svedok neklame, ale hovorí jasne a čestne.

Uvažuj o úvodnom texte (Zj 3,14–19), v ktorom Ježiš opisuje duchovný stav svojho ľudu dnes (verše 14–17). V čom tieto myšlienky vystihujú tvoju situáciu?

Nám, kresťanom žijúcim v posledných dňoch, Ježiš hovorí, že nás pozná. Vie, že nie sme ani horúci, ani studení. Zdá sa nám totiž, že nič nepotrebujeme. Ako plynú dni, týždne, mesiace a roky, trávime s Bohom trochu času tu a trochu tam, a sme presvedčení, že to stačí. Opak je však pravdou. Boha v skutočnosti potrebujeme oveľa naliehavejšie, než si uvedomujeme alebo pripúšťame. Najlepšie by bolo, keby sme Ho milovali a žili pre Neho naplno, celým srdcom – alebo radšej vôbec nie. Z Božieho pohľadu by to bolo lepšie, než zotrvať v povrchnosti, polovičatosti, vlažnosti. Ježiš hovorí, že nás „vyplúje“ zo svojich úst, pretože chutíme presne rovnako zle, ako žijeme – nemastno, neslano, úplne bez chuti. On to však ešte neurobil a žiada nás, aby sme práve teraz spravili dôležité a odvážne rozhodnutia.

Aká rada zaznieva v Zj 3,18.19?

V staroveku „kúpa“ niečoho znamenala väčšinu výmenu jedného tovaru za druhý. Ježiš štedro ponúka výmenu: našu nevášimavosť za Jeho zlato, biele rúcho a očnú masť. Chce nás urobiť bohatými v Jeho očiach, chce nás prikrýť svojím dokonalým rúchom spravodlivosti a chce nám otvoriť oči, aby sme videli pravdu o tom, ako trvalý vzťah s Ním zmení celý náš život. Ponúka nám všetko, čo naozaj potrebujeme. Najdôležitejšie je pochopiť, že sami si nijako nedokážeme zabezpečiť to, na čom skutočne záleží. Môže to urobiť iba On. A spraví to, ak budeme otvorení pre Jeho pomoc.

APLIKÁCIA

- **V čom potrebuješ prežiť zmenu? Ktoré konkrétne oblasti tvojho duchovného života ti spôsobujú bolesť alebo nespokojnosť? Akú nádej ti ponúkajú dnešné texty?**

POKARHANIE, POKÁNIE A ODMENA

¹⁹Ja všetkých, ktorých milujem, karhám a prísne vychovávam. Bud' teda horlivý a kajaj sa! ²⁰Hľa, stojím pri dverách a klopem. Ak niekto počuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem k nemu a budem jest' s ním a on so mnou. ²¹Toho, kto zvíťazí, posadím so mnou na svoj trón tak, ako som ja zvíťazil a zasadol som so svojim Otcom na jeho trón. (Zj 3,19–21)

„Všetkých, ktorých milujem, karhám a prísne vychovávam,“ hovorí Ježiš v Zj 3,19 a pridáva: „Bud' teda horlivý a kajaj sa.“ Nikto z nás nemá vôbec žiadny dôvod tvrdiť, že Ježišovi nezáleží na nás alebo na našej budúcnosti. Keď uvažujeme o ľudskej zlobe a nenávisťi, možno nám napadne, že pre Ježiša by bolo jednoduchšie vzdať sa ľudstva a nejst' po bolestivej ceste, ktorú prešiel tu na zemi. Ježiš nás však – pre nás nepredstaviteľne – miluje. A práve táto láska Ho vedie aj k tomu, že nás karhá. Chce, aby sme si uvedomili svoj stav a chce mať s nami oveľa silnejší a hlbší vzťah. Nie je spokojný s naším vlašným postojom, ktorý by sa dal vyjadriť slovami: „Ved' keď budem niečo potrebovať, prídem k Nemu.“

Ježiš nás karhá pre naše vlastné dobro. Vyzýva nás, aby sme sa kajali. Pokánie však môžeme činiť, až keď si uvedomíme, že je s nami niečo zlé. Ježiš nám povedal veľmi presne, v čom spočíva náš problém. A ak si niekto namýšľa, že s ním je všetko v poriadku a že je „bohatý“, v skutočnosti to len svedčí o tom, že je „biedny, úbohý, chudobný, slepý a nahý“ (Zj 3,17).

Aké zaslúbenie zaznieva vo veršoch Zj 3,20.21? Čo potrebuješ urobiť, aby sa toto zaslúbenie stalo v tvojom živote skutočnosťou?

Záverečné verše Zjavenia 3 prinášajú mimoriadne krásny obraz. Boh vesmíru si chce s nami sadnúť za jeden stôl. Túži po vzájomnom spoločenstve a rozhovore pri dobrom jedle. Toto je opis blízkeho, trvalého vzťahu, do ktorého nás Ježiš pozýva.

Ježiš trpezlivo čaká a klope na dvere vášho srdca. Možno ste už videli takýto obrázok v nejakej detskej knihe: pôvabný láskavý Spasiteľ jemne klope na dvere. Nevtrhne dnu, nenúti nás do rozhovoru. Nevnučuje sa. Vie, že sme zaneprázdnení. Čas je však krátky, takže ak Ho počuješ, otvor Mu. Bude tam, aby vstúpil do tvojho života.

Táto metafora ilustruje, aký vzťah chce mať Ježiš s každým z nás. Jedného dňa sa s Ježišom stretneš tvárou v tvár a v úcte a chvále položíš svoju korunu k Jeho nohám s miliónmi ďalšími, ktorí ho budú uctievať (Zj 4,9–11; 5,11–14). Keď sa vtedy vrátiš v myslí k svojim pozemským skúškam a uvedomíš si ich pomínelnosť – myslíš, že budeš niekedy ľutovať čas, ktorý si strávil s Ježišom na zemi?

- **Práve teraz Ježiš klope. Volá, prihovára sa. Ty potrebuješ urobiť len jediné: vedome sa rozhodnúť a otvoriť Mu svoje srdce. Ako ťa môže uvažovanie o význame Ježišovej obeti na kríži inšpirovať k správne rozhodnutiu?**

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

APLIKÁCIA

VEČNÁ LÁSKA

²¹Toho, kto zvíťazí, posadím so mnou na svoj trón tak, ako som ja zvíťazil a zasadol som so svojím Otcom na jeho trón. ²²Kto má uši, nech počúva, čo Duch hovorí cirkvám. (Zj 3,21.22)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Po opise nášho vlašného stavu nám Ježiš hovorí, že je to niečo, nad čím treba „zvítaziť“ (Zj 3,21). Pre niektorých z nás to môže byť ten najväčší boj, aký potrebujeme vybojovať: uvedomiť si vlastnú nedostatočnosť a sebestačnosť, prijať Ježišovho pokarhanie, kajať sa, prijať Ježišovo rúcho spravodlivosti a získať oči, ktoré skutočne vidia.

Ježiš úplne rozumie stavu, v ktorom sa nachádzame. Vie o našej ľahostajnosti a vlašnosti – a stotožňuje sa s nami (nie v tom zmysle, že by Ježiš sám bol niekedy vlašný). Hovorí: „Toho, kto zvíťazí... ako som ja zvíťazil.“ (Zj 3,21) Ježiš zomrel, aby nás zachránil. Premohol hriech, aj smrť ako mzdu hriechu (Rim 6,23). Rozumie nášmu zápasu s hriechom a sľubuje, že nám pomôže.

Mnoho ľudí v Biblii odpovedalo na Božie pozvanie vstúpiť do zmluvného vzťahu s Ním. Toto je zastrešujúci príbeh celej Biblie. Keď skúmame biblické príbehy, vidíme rôzne aspekty a prejavy vzťahu Boha s ľuďmi.

Čo sa z uvedených príbehov môžeme naučiť o prístupe Boha k ľuďom v rôznych situáciách?

1Moj 2,7; 3,8–10

1Moj 5,24

1Moj 6,13

1Moj 12,1–4

2Moj 34,29

Či už Boh fyzicky kráčaľ so svojimi deťmi, alebo sa s nimi len rozprával, pravdou je, že vždy túžil byť blízko ľudí. Bez ohľadu na to, aký je dnes náš vzťah s Bohom, Boh chce byť blízko nás. O tejto myšlienke hovorí aj prorok Jeremiáš: „Zďaleka sa mi zjavil Hospodin: *Miloval som ťa večnou láskou, preto som ti zachoval priazeň. Opäť ťa vybudujem, budeš vystavaná, izraelská panna. Znova sa ozdobíš svojimi bubnami, vyjdeš tancovať v kole tých, čo sa tešia.*“ (Jer 31,3.4)

Či už sa tvoj deň práve začína alebo končí, Boh ťa hľadá a čaká. Chce ti byť čo najbližšie. Chce vybudovať – alebo znovu vybudovať – tvoj vzťah s Ním. Ak sa to nedeje, niečo robíš nesprávne ty, nie On.

APLIKÁCIA ■ **Čo môže v tvojom živote práve teraz brániť tomu, aby si mal s Bohom úzky, osobný vzťah? Čo sa s tým dá urobiť?**

„ZOSTAŇTE V MOJEJ LÁSKE“

⁹Ako si mňa zamiloval Otec, tak som si zamiloval aj ja vás. Zostaňte v mojej láske!¹⁰Ak budete zachovávať moje prikázania, zostanete v mojej láske, ako aj ja som zachoval prikázania svojho Otca a zostávam v jeho láske. (Ján 15,8,10)

Učenci nasledovali Ježiša po úzkych schodoch z hornej miestnosti na ulicu. Keď počas jednej z najvýznamnejších nocí v dejinách zeme spolu kráčali do Getsemanskej záhrady, pravdepodobne si neuvedomovali naliehavosť niektorých z posledných slov, ktoré im Ježiš adresoval v „hornej sieni“.

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Čo povedal Ježiš v Ján 15,1–11?

Ježiš sám opísal, čo znamená mať skutočne blízky vzťah s Bohom. Všimnime si slovo, ktoré sa tu opakuje nie dva či tri razy, ale desaťkrát: „zostať“ (zostávať, nezostať). „Zostávať“ v Ježišovi znamená žiť v spojení s Ním.

Keď Ježiš stojí tvárou v tvár krížu, nielenže zdôrazňuje veľký význam „zostávania“ v ňom, ale uvádza aj zrozumiteľný praktický aspekt toho, ako sa to má prejavovať v našom živote.

Ako? Ježiš je vinič, my sme ratolesti. Samozrejme, ide o obrazný jazyk. Vďaka nášmu „zostávaniu“ v ňom (teda v spojení s Ním) bude na našich ratolestiach rásť ovocie. Sami nedokážeme prinútiť ovocie rásť. Niekedy môžeme budiť zdanie, že v ňom zostávame, ale chýbajúce ovocie a uschýnanie ratolestí bude svedčiť o opaku. A keď ratolesti uschnú, Vinohradník ich napokon odreže. To postihne každú ratolesť, ktorá neprináša ovocie. A bez Neho ovocie prinášať nemôže.

Zároveň platí, že do života každého z nás prichádzajú rôzne problémy a bolestivé situácie. Ak však zostávame v ňom, z dlhodobého pohľadu práve tieto ťažkosti sa môžu prejavovať bohatou úrodou. Prinášanie ovocia potvrdzuje, kým sme (učenci). Prinášame ovocie, aby sme Jemu (nie sebe) priniesli slávu. Zostávať v Ježišovi znamená žiť podľa Jeho prikázaní, pretože tie sú odrazom Jeho krásneho charakteru nesebeckej lásky. Zostávať v Ježišovi prináša veľkú radosť. Zostávať v Ježišovi znamená robiť to, čo od nás žiada, ako odpoveď na Jeho lásku. „Lebo láska k Bohu je v tom, že zachováваме jeho prikázania; a jeho prikázania nie sú ťažké.“ (1 Ján 5,3)

Ak sa nad tým zamyslíme, zotrvanie v Ježišovi je jednou z protilátok na náš stav v Laodicee (Zj 3,20; Ján 15,4). Je to veľké tajomstvo naplneného a zmysluplného života na zemi a vo večnosti, a predsa tak ľahko zabúdame na Ježišovu radu.

Ježiš každému z nás vlastne hovorí: „Ako si mňa zamiloval Otec, tak som si zamiloval aj ja vás. Zostaňte v mojej láske!“ (Ján 15,9) Ježišova láska je tým najmocnejším a najpresvedčivejším putom, ktoré nás k Nemu priťahuje. A keď Jeho lásku spoznáme, budeme túžiť odpovedať láskou k Bohu a k ostatným.

- Ako vyzerá „zostávanie v Ježišovi“ v tvojom každodennom živote práve teraz? Čo konkrétne môžeš dnes urobiť, aby si zostal viac spojený s Ním ako pravým Viničom?

APLIKÁCIA

MIAZGA

Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom, o čo skôr dá nebeský Otec Ducha Svätého tým, čo ho prosia! (Luk 11,13)

My milujeme, lebo on nás miloval prvý. (1Ján 4,19)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Zostávanie v Kristovi sa niekedy môže javiť ako niečo príliš náročné. Možno si uvedomujeme, že to potrebujeme, ale zhon života nás vtahuje do svojho prúdu a všetko sa zdá byť príliš komplikované. Nasledovanie Boha môžeme dokonca vnímať ako veľkú záťaž či dokonca príťaž. Deje sa to najmä vtedy, keď na nás niekto neustále tlačí, aby sme nasledovali Ježiša. Takéto prežívania náboženstva sa môže zdať ako ozajstná drina, pretože ide skôr o vonkajšie činy než o to, čo je v srdci človeka. Nič nemôže byť vzdialenejšie od Božej vôle. Boh totiž túži po vzťahu, ktorého základom je vzájomná láska, nielen pravidlá; vzťah na základe rozhodnutia (v ktorom si najprv On vybral nás), ktorý je založený na láske a slobodnej vôli.

Niekedy môžeme byť s viničom *čistočne* spojení. Nejde však o úplné zostávanie v ňom každým vláknom našej bytosti. Môžeme chodiť do zhromaždenia veriacich, modliť sa a robiť to, o čom vieme, že je správne, ale vo vnútri sa cítime vysilení a vyschnutí. Pravda je takáto: Nemôžeme sa prinútiť zotrvať v Ježišovi, rovnako ako sa ratolesť nemôže sama pripojiť k viniču. Boh nás miloval prvý. On urobil prvý krok. Naša reakcia je vždy reakciou na to, čo Boh pre nás urobil ako prvý.

Ak sa pozrieme na to, ako vinič prežije zimu, zistíme fascinujúcu skutočnosť – púčiky na konároch sa dehydratujú a izolujú od rastového systému až do jari. Keď sa pôda zahreje, korene absorbujú vodu a miazga prúdi cez kmeň viniča do púčikov a potom iniciuje rast. Bez miazgy prúdiacej cez vinič k rastu nedochádza.

Miazga viniča je ako Duch Svätý v našich životoch. Môžeme byť ako suchá ratolesť, ale keď sa rozhodneme tráviť čas s Bohom, Duch Svätý sa do nás vlieva ako miazga z koreňov a privádza nás k životu, aby sme začali rásť. Rovnako ako sa musíme vedome rozhodnúť, že chceme zostať v Ježišovi, musíme tiež prosieť, aby Svätý Duch (miazga) prúdil do našich životov.

Prečítaj si Luk 11,13 spolu s Jer 31,3; 1Ján 4,19 a Rim 8,9–11. Aké je hlavné poslanstvo týchto veršov v kontexte zostávania v Ježišovi?

Svätý Duch je Ten, kto prináša do našich životov rast. On zabezpečuje, aby sme prosperovali a boli spojení s viničom. Denne potrebujeme prosieť Svätého Ducha, ktorý je tu s nami na zemi, aby:

- bol naším Tešiteľom (Ján 14,16–18),
- zjavoval nám Ježiša (Ján 15,26),
- usvedčoval nás z hriechu (Ján 16,7,8) a
- uvádzal nás do všetkej pravdy (Ján 16,13).

APLIKÁCIA

- Znova si prečítaj vyššie uvedený zoznam. Ako môže každý aspekt konania Svätého Ducha ovplyvniť tvoj vzťah s Bohom?

PODNETY NA ZAMYSLENIE

Boh nás miloval skôr, ako sme sa narodili. Už vtedy mal plán poznať nás a túžil, aby sme my poznali Jeho. Vyhľadáva nás ako dobrý Pastier a pozýva nás, aby sme v Ňom zostávali každý deň. Potrebujeme sa len rozhodnúť, odpovedať na Jeho ponuku a potom vymeniť svoju biedu a svoj laodicejský stav za Jeho dobré dary (pozri Zj 3,18.19).

Tak ako pomaly rozvojom letorastov viniča, aj náš vzťah s Bohom môže mať rôznu dynamiku. Niekedy môže napredovať pomaly, nebadane, inokedy môže rásť skokovo ako následok veľmi potrebného dažďa. Bez ohľadu na tempo, akým rastieme, a hojnosť ovocia, ktoré sa v našich životoch rodí, potrebujeme každodennú „miazgu“, teda Svätého Ducha, aby sme zostávali spojení s Ježišom.

„Zostávať v Kristovi znamená stále prijímať Jeho Ducha a bezvýhradne sa odovzdať do Jeho služby. Spojenie medzi človekom a Bohom musí byť stále živé. Ako výhonok viniča ustavične prijíma miazgu zo živého kmeňa, podobne máme aj my zostávať v spojení s Ježišom a vierou od Neho prijímať silu a dokonalosť Jeho povahy.“ (DA 676; CL 439)

„Ako sa má suchá, oddelená ratolesť spojiť s materským kmeňom viniča? Ako sa môže stať účastníkom života a výživy živého viniča? Iba tak, že je zaštepená na vinič, a teda je v čo najbližšom vzťahu s kmeňom. Vlákno po vlákne, žilka po žilke sa pevne prichytí životodarného viniča, až kým sa život viniča nestane jedným s ratolesťou a ratolesť neprinesie ovocie viniča.“ (12LtMs, Ms 67, 1897)

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. Zamyslíte sa nad svojím životom. Viete identifikovať nejaké životné udalosti, ktoré vás ukolísali do laodicejského duchovného stavu? A naopak, ktoré udalosti vás priblížili k Bohu?
2. Ellen Whiteová hovorí, že máme „stále prijímať Jeho [Ježišovho] Ducha“. Ako často sa modlíte o pôsobenie Svätého Ducha vo vašom živote? Čo by sa mohlo zmeniť, keby ste Svätého Ducha prijímali každý deň?
3. Čo by sa mohlo zmeniť, keby sme sa ako cirkev vrúcnejšie a pravidelnejšie modlili o Svätého Ducha?
4. Budte k sebe nelútostne úprimní vo veci vášho vzťahu s Bohom a položte si otázku: Aké vedomé rozhodnutia musíte urobiť, aby ste s Bohom prežívali blízkosť, po ktorej On túži, ale vy sa jej bránite?

ZHRNUTIE

Predtým, ako môžeme začať rásť vo vzťahu s Bohom, potrebujeme sa najprv zamyslieť nad tým, aký je náš súčasný vzťah s Ním. Je tento vzťah vlažný? Darí sa našim ratolestiam? Ježiš má pre náš duchovný stav dokonalé riešenie: *zostávať v Ňom*.